

Kız ve Küçük Kedi Yavrusu

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Kedi Yavrusu

Aysel Banu YAVUZAL

Kırmızı kapılı sıcacık bir evde, Mia adında bir kız annesi ve babasıyla yaşıyordu. Mia'nın sıcak açık kahverengi teni, küçük bir yan örgülü dalgalı siyah saçları ve minik beyaz puantiyeli yumuşak sarı bir elbisesi vardı. Küçük canlıları ve sessiz öğleden sonraları severdi. Bir gün annesi, "Mia, barınakta bir yuva arayan küçük bir kedi yavrusu var," dedi. Mia'nın yuvarlak kahverengi gözleri merakla kocaman açıldı.

Barınakta Mia hayatında gördüğü en küçük kedi yavrusunu gördü. Tüyleri gri tekir desenliydi, göğsü ve patileri beyazdı. Büyük yeşil gözleri korkmuş görünüyordu ve bir kulağı hafifçe kıvrıktı. Yavrunun boynunda minik gümüş bir çingiraklı soluk mavi bir tasma vardı. "Merhaba, küçük," diye fısıldadı Mia. Yavru bir köşeye çekildi ve iyice büzüldü.

Mia yavrunun korktuğunu biliyordu. Acele etmedi, onu tutmaya çalışmadı. Sessizce yere oturdu ve yavrunun havayı koklamasına izin verdi. "Acelen yok, istediğin kadar bekle," dedi yumuşak bir sesle. Yavru ona kocaman yeşil gözlerle baktı. Mia'nın sakin sesi ve hareketsiz elleri odayı güvenli hissettirdi. Uzun bir süre sonra yavru minicik bir adım attı.

Eve dönünce Mia yalnızca yavru için sessiz bir köşe hazırladı. Karton bir kutunun içine yumuşak bir battaniye koydu ve kutuyu sıcak bir pencerenin yanına yerleştirdi. Küçük bir su kabı ve minik bir mama tabağı ekledi. "Burası senin özel yerin," dedi Mia. Yavru kutudan dışarı baktı, meraklı ama temkinliydi. Battaniyeyi kokladı ve yeniden saklandı.

İlk birkaç gün yavru sessiz köşesinde kaldı. Mia onu dışarı çekmedi, gürültü yapmadı. Yakınına oturup yumuşak bir sesle kitap okudu. Bazen hafif bir melodi mırıldandı. Yavru kutusundan dinledi, kıvrık kulağı hafifçe seğirdi. Yavaş yavaş biraz daha az korkmaya başladı. Mia sabırlıydı ve bu sabır bir armağandı.

Üçüncü gün Mia yumuşak bir oyuncak fare çıkardı. Onu yerde nazıkçe, çok yaklaştırmadan salladı. Yavrunun yeşil gözleri fareyi izledi. Küçük pembe burnu seğirdi. Sonra minik bir sıçrayışla oyuncağa pati attı! Mia gülümsedi ama yüksek sesle gülmedi. "Hoşuna gitti mi, küçük?" diye fısıldadı. Yavru şaşkın ama memnun başını kaldırıp baktı.

Her gün Mia yavruyla usulca oynadı. Çıngıraklı bir top yuvarladı ve yavrunun kendi hızında onu kovalamasına izin verdi. Bir ipe bağlı tüy salladı ve yavru beyaz patileriyle ona vurdu. Bazen yavru yorulup sessiz kutusuna döndü. Mia her zaman dinlenmesine izin verdi. Güvenin küçük bir tohum gibi yavaşça büyüdüğünü biliyordu.

Bir öğleden sonra yavru yeni bir şey yaptı. Kutusundan çıktı ve Mia'ya doğru birkaç adım attı. Sonra oturdu ve kocaman yeşil gözlerle ona baktı. Mia nefesini tuttu. "Merhaba," dedi çok yumuşak bir sesle. Yavru başını yana eğdi. Kıvrık kulağı sarktı. Sonra bir adım daha attı ve Mia'nın kırmızı kanvas ayakkabısını kokladı. Mia'nın kalbi sıcacık oldu, içi sevinçle doldu.

Ertesi gün yavru Mia'nın başını usulca okşamasına izin verdi. Tüyleri bulut kadar yumuşacıktı. Yavru gözlerini kapadı ve eline yaslandı. Sonra ilk kez göğsünde minik bir mırıltı uğulduadı. Küçük bir motor gibi ses çıkarıyordu. Mia'nın pembe yanakları parladı. "Mırıldanıyorsun!" diye fısıldadı. Yavrunun beyaz göğsü bu mutlu sesle titredi.

Kısa süre sonra yavru Mia'yı her yerde izlemeye başladı. Sarı puantiyeli elbisesinin peşinden, minik çingırağı şingırdayarak yürüdü. Mia oturunca yavru kucağına kıvrıldı. Mutfağa gidince arkasından tıpış tıpış geldi. Mia güldü. "Sen benim küçük gölgemsin!" dedi. Yavru sanki "Evet, öyleyim!" der gibi miyavladı ve daha da yüksek sesle mırıldandı.

Bir sabah Mia uzun bir kurdele çıkardı ve havada savurdu. Yavru sevinç dolu bir enerjiyle zıplayıp döndü, kurdeleyi kovaladı. Yeşil gözleri parıldadı. Odanın içinde koştu ve beyaz patileriyle kurdeleye vurdu. Mia kıkırdadı. "Ne kadar hızlısın!" diye bağırdı. Yavru mırıldanıp bacaklarına sürtündü, mutlu ve güvende. Korku dostluğa dönüşmüştü.

Mia'nın arkadaşları ziyarete geldi. Önce yavru Mia'nın kırmızı ayakkabılarının arkasına saklandı. Ama Mia yere oturdu ve yumuşak bir sesle seslendi: "Sorun yok, küçük. Onlar iyi insanlar." Yavru dışarı baktı. Mia'nın arkadaşları kıpırdamadan oturup bekledi. Yavaşça yavru öne çıktı ve ellerini kokladı. Sonra mırıldandı ve yumuşak gri tüylerini okşamalarına izin verdi. Mia gururla ısıldadı.

Artık yavru korkmuyor. Geceleri Mia'nın yatağında uyuyor ve her sabah onu mutlu bir miyavla selamlıyor. Yumuşak oyuncaklarla oynuyor ve yerdeki güneş ışıklarını kovalıyor. Mia'nın sabrı ve nazik özeni, korkmuş küçük bir kedi yavrusunu sevgi dolu bir dosta dönüştürdü. "Güven sabırla büyür," diyor Mia ve yavru da onaylarcasına mırıldanıyor.

Mia ve yavru her şeyi birlikte yapıyor. Sessiz köşede kitap okuyor ve pencereden kuşları izliyorlar. Yavrunun çingırağı, Mia'nın peşinden evin içinde dolaşırken şingırdıyor. Bazen kucağına kıvrılıp küçük bir motor gibi mırıldanıyor. Mia gülümsüyor ve kıvrık kulağını okşuyor. "Artık güvendesin," diye fısıldıyor. Ve yavru bunun doğru olduğunu biliyor.

Bir gün Mia yavrunun kutusu için küçük bir tabela yaptı. Üzerinde eğri büğrü harflerle "Yuvam Tatlı Yuvam" yazıyordu. Yavru içinde oturdu, gururlu görünüyordu. Mia'nın annesi, "O korkmuş küçük yavruya karşı çok sabırlıydın," dedi. Mia başını salladı. "Sadece zamana ve nazik oyunlara ihtiyacı vardı," dedi. Yavru sanki ona teşekkür eder gibi yüksek sesle mırıldandı. Mia'nın kalbi sevinçle dolup taşı.

Ve böylece kız ile küçük kedi yavrusu mutlu mesut birlikte yaşıyorlar. Mia küçük bir özenin korkuyu dostluğa dönüştürebileceğini öğrendi. Yavru güvende ve sevildiğini öğrendi. Her gün oynuyor, mırıldanıyor ve sessiz anları paylaşıyorlar. Hikâyeleri, güvenin sabırla büyüdüğünü ve en küçük kalbin bile şefkatle açılabilceğini gösteriyor. Son.